

Bruksela, 5 października 2018 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2016/0414(COD)

12230/1/18
REV 1 ADD 1

CODEC 1480
JAI 889
COPEN 302
DROIPEN 132
CT 146

NOTA DO PUNKTU I/A

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Dotyczy:	Projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwalczania prania pieniędzy za pomocą środków prawnokarnych (pierwsze czytanie) – Przyjęcie aktu ustawodawczego – Oświadczenie

**OŚWIADCZENIE REPUBLIKI CZESKIEJ, REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC,
REPUBLIKI GRECKIEJ I REPUBLIKI SŁOWENII**

Republika Czeska, Republika Federalna Niemiec, Republika Grecka i Republika Słowenii popierają cel dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwalczania prania pieniędzy za pomocą środków prawnokarnych („dyrektywa”), by skuteczniej zwalczać pranie pieniędzy za pomocą środków prawnokarnych.

Republika Czeska, Republika Federalna Niemiec, Republika Grecka i Republika Słowenii pragną jednak podkreślić swoje obawy odnośnie do art. 3 ust. 3 lit. c) i ust. 4 dyrektywy. Na mocy tego przepisu państwa członkowskie muszą kryminalizować pranie pieniędzy w odniesieniu do mienia pochodzącego z czynów, które miały miejsce w innej jurysdykcji, nawet jeśli takie czyny nie są przestępstwem w danej jurysdykcji. Przepis ten ma zastosowanie do czynów wymienionych w art. 2 pkt 1 lit. a)–e) i h), które to czyny państwa członkowskie zobowiązane są kryminalizować na mocy prawa UE. Biorąc jednak pod uwagę, że państwa trzecie nie są związane prawem UE i że mogą nie kryminalizować takich czynów, przepis ten może spowodować kryminalizację transakcji dotyczących mienia uzyskanego zgodnie z prawem w państwie trzecim, co wzbudza poważne obawy.

Zdaniem Republiki Czeskiej, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Greckiej i Republiki Słowenii dla zachowania proporcjonalności przestępstwa i kary w przypadkach tych konieczna jest podwójna odpowiedzialność karna, tzn. wymóg, by przestępstwo źródłowe było kryminalizowane w obu jurysdykcjach, zarówno w tej, w której miało miejsce, jak i w jurysdykcji (jeśli tam zostało popełnione), w której doszło do prania pieniędzy, zgodnie z podstawowymi zasadami stanowiącymi wspólną tradycję konstytucyjną państw członkowskich i z art. 49 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
